ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרעת את
שבתתיה כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
בשבתתיכם בשבתכם עליה והנשארים בכם
והבאתי מורך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם
קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף ורדפו איש
וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא
תהיה לכם תקומה לפני איביכם ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ איביכם והנשארים בכם ימקו
בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו
והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו
בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע
לבבם הערל ואז ירצו את עונם וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב מהם
ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם
יען בגלל במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם
ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה
אלהיהם וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלהים אני יהוה אלה החקים והמשפטים והתורות
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד
משה פ׳ ה׳ וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר

בכל תרי עשר ארלא ית שמיטתא כל
יומין דיצליאת ואתון בארע בעלי
דבביכון בכין תשמיט ארלא ותרעי
ית שמיטתא כל יומין דיצליאת
תשמיט ית הילא שמטת בשמיטיכון
כד הויתון יתבין עלה ודישתארון
בכון ואתיל תבירא בלבהון בארעתא
דסנאיכון ורדיפת יתהון כל טרף א
דשליף ויערקון מעיק כד מן קדם
דקטלין בחרבא ויפלון ולית דרדיפ
ויתקלון גבר באחוהי כד מן קדם דקטלין
בחרבא ורדף לית ולא תהי עלבון
תקומתא קדם בעלי דבביכון ותיבדון מבני
עממיא ותגמר יתכון ארע בעלי דבביכון
ודישתארון בכון יתמסון בחובייהון בארעתא
דסנאיכון ית חובי אבהתהון בישיא
דאחוהון ודיהון יתמסון ויודון ית חובייהון
ויה חובי אבהתהון בישי דהון הי שקרו קדמי
ואף דיה יכון קדמי בקשיו אף אנא
איהך עמהון בקשיו ואתיל יתהון בארע
בעלי דבביהון בכין יתכר לבהון טפשא
ולכין ית עינון ית חובייהון ודכירנא ית קימי
דעם יעקוב ואף ית קימי דעם יצחק ואף
ית קימי דעם אברהם אנא דכיר ואר עי
אנא דכיר ואר ארעא אתרטיש מנהון
ותרעי ית שמיטתא מדיצליאת מנהון ואינון
ירעון ית חובייהון לרעין חלף דיכון אית
עליהון דבריבי ליני ית קיבי דחויתון
בשיפתהון ואת פרס לא בטלתיהון בארע
בעלי דבביהון לא ארעון שמין ולא
ארחגקנין לשיצותהון לאשיצלה קימי
עמהון ארי אנא יי אלההון ודכירנא
להון קים קדמי אלי די אפיקית יתהון
מארעא דמצרים לעיני עממיא למהוי
להון לאלה אנא יי אלין קימיא ודינא
ואורייתא די יהב יי בין מיניליה ובין בני
ישראל בטורא דסיני בידא דמשה

ערכם יהיו ערכה ערוות לכם חייבת
שבשעה שהם גלה מעיר מוסיף
ומביתו וסופן לחזור מיולן אין סרוי
ומתן חייבן כך שעיה בתורת כהנים
אז תרצה תפייס את פנים האיקום על
שמיטותיה ת׳ ולי ע׳ תרעה היא עשיה
והרצת לולך תפייס שלא תכר
אות שבתותיה מבהיט תפקידן ולא
אות אשר לא את תרעה כגון ירד
שבתה שמטים לרעות ירש
שנה של גלות
כל הין כנגד שמטים שנת שמיטה
ויובלי שהיו בשנים שהעשין ישראל
בארצם לפני האיקום ארבע מאות
ושלשים שנה הין שש מאות
ותשעים שנה הין שני עונם ושנמן
לאורין עד שגלו עשרת השבטים
ובני יהודה הסגיהו לפנין אחסנם
ושש שנה משגלו עשרת השבטים
עד חרבות ירושלים הוו שנים
ואותה שכר על ידך השואל וגו׳
וסליחה אחת אלה ושבת על עמך
הומנו ארבעים יום ושאת עון
בית יהודה ובאיה חזר שמירה
ליחזקיו בשנה החמישית לגלות
המלך יהויכין ועד עשו שש שנים
עד גלות צדקיהו הרי ארבעים
ושש ואם תאמר שנת מאה
חמישים ושש הין ומשה עמה
תשובה שלשים ושלש שנה ולא טעת
רשעו עשרים ושתים מיו מאמר
בהעדת חלק ושלאמון שתים
ואחת עשרה ליהויקים וכנגדן
לצדקיהו עמו ותשוב לארבע
מאות ושלשים ושש שמיטין
יובלות שבהן והן שש עשרה
שנים לאמה ארבע עשרה שמיטין
שהי יובלות הרי לארבע מאות
ומה ששים ואחד ולשלשים ושש
ומה חמש שמיטות הרי שבעים
סר אחת ושלשים עוד טבעה
ולמים וכך הוא אם בדברי הימים
ר׳ עשה הארץ את שבתותיה
לאות שבעים שנה והכיתי

ך פחד ורך לבב עלה שלן שהרוח
מעו ומכה על עלה אחר ומקשקש
ונפל וכן הנאמר קל שמע דטרף
חבמה מה שדומה קדים שקיפ
רוס והוא לטוף שקוף מקום חבטת
לת וכן הרגנים של הבורה ומשקופי
אל מים מחיל ומה מעכתחרב
אלו הורגים רודפים אותם וכשל
בו באחיו כשיוצין לנס יכשלו זה
בזה בלי יבהל לנס סיפנו זה בכשלון
חיים לפני הורגים שיהיו לפני אחר
שנה סבורים שיורפו אתם ואחרשלו
לשון איש באחיו כמשל אחיו זה
על כעסיו של זה שלא ישר עמנים
ואברהם נגיס שמשה
ים תהיו אבודין זה מזה ואלה
אתכם וגו׳

ויהי ביום ערה מאלפי ארון ויאמרו אל שדי נמנסי
אמולני הכל ואיזכם מיניל הישישה
לן אלהים ארם והמה לא אלהים לכן
הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם
אתידי ואת גבורתי וידעו כי שמי
יהוה חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בעבדן שבר ראשה על לוח
לבם אלמנות מזבחותם כזכר
בנים אשר הם עלי
בעצי ישר אל בגבעות הרמים בשדה
ביום אויבם אתיך לבז אתנן בגיך
באמת בלבדך ועמטגה וכ׳

ישראל ועקר
בהשמה

חזקות ביולדה יהדרה עוד ומשני ומנסי
פיום ערה אחיך גרים ובוזאו
והתורות מאלפי ארון ויאמרו אל שדי נמנסי
יוחרב אמולני הכל ואיזכם מיניל הישישה
מסב לן אלהים ארם והמה לא אלהים לכן
ואחת הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם
עולה אתידי ואת גבורתי וידעו כי שמי
מגדה יהוה חטאת יהודה כתובה בעט
שולן ברזל בעבדן שבר ראשה על לוח
ישה לבם אלמנות מזבחותם כזכר
ומשה בנים אשר הם עלי
בעצי ישר אל בגבעות הרמים בשדה
ביום אויבם אתיך לבז אתנן בגיך
באמת בלבדך ועמטגה וכ׳

ואילו היותם קולה בעשות אכתם אותם ימקו
מעשיהם אותם כשאוחזן ואשלהם בידיהם
בידיהם ימקו ויפלו כמו תמיקנה בחוריהם עמקו
חבורותי והכאתי אותם מוני בעבעי אבאם
זו מדה טובה לישראל שלא יהו אומרים הוא ואלין
לבין האומות עשה מעשיהם אוי איש מעיר
אלא מעמיד אני את גבאיהם ומחזיר לתחת
כעתי שלא והעלה על רחבם היו לי תהיה וגו׳
חי אני אם לא כיד חזקה וגו׳ אז אז יכנע מן
אז נדעכי שור וגו׳ אם אז יכנע לעון אחר אולי
שמא אבם אז יכנע לבבם ואז ירצו את עונם
יכפרו על עונם בסוריהם וזכרתי את בריתי יעקב
בחמשה וקומות נבתב אלין ואליהו נבתב חסר
בחמשה קומות יעקב שבל אות משמי ש
אלהן ע׳ אן שיבא ויבשר מגולת מגן וזכרתי
את בריתי יעקב לחה נימין אבות אחרונות
פלוני ר׳ הוא יעקב הזכון לכן ואם אין כרי